

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tost/9/2018
Identifikačné číslo spisu: 9518100042
Dátum vydania rozhodnutia: 27. marca 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:9518100042.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a členov senátu JUDr. Františka Moznera a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci obvineného P. P. a spol. pre obzvlášť závažný zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., v časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. na neverejnom zasadnutí 27. marca 2018 o sťažnostiach obvinených P. P., T. T. a Z. G. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 12. marca 2018, sp. zn. PK-1T/5/2018 takto

rozhodol:

I. Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. napadnute uznesenie sa z r u š u j e.II. Podľa § 238 ods. 3 Tr. por. a § 72 ods. 1 písm. e) Tr. por. obvinení P. P., nar. XX. P. XXXX v U., trvale bytom T., prechodne bytom M. XXX/X, T., t. č. v ÚVV a UVTOS Bratislavaz dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a), písm. c) Tr. por. T. T., nar. XX. M. XXXX v G., Česká republika, trvale bytom D. XXX/XX, Z. A., t. č. v ÚVV a UVTOS BratislavaZ. G., nar. X. V. XXXX v O., trvale bytom V. O., t. č. v ÚVV a UVTOS Bratislavaz dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por.sa ponechávajú vo väzbeIII. Podľa § 72 ods. 1 písm. b) Tr. por. a § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosť obvineného Z. G. o prepustenie z väzby na slobodu sa z a m i e t a.IV. Podľa § 72 ods. 1 písm. b) Tr. por. a § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvinenými P. P., T. T. a Z. G. n e n a h r á d z a.

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd v Pezinku uznesením z 12. marca 2018, sp. zn. PK-1T/5/2018 rozhodol tak, že I. Podľa § 238 ods. 3 Tr. por. a § 72 ods. 1 písm. e) Tr. por. obvinených: P. P., nar. XX. XX. XXXX v U., trvale bytom T., prechodne bytom M. XXX/X, T., t. č. v ÚVV a ÚVTOS Bratislava, T. T., nar. XX. X. XXXX v G., Česká republika, trvale bytom D. XXX/XX Z. A., t. č. ÚVV a ÚVTOS Bratislava a Z. G., nar. X. X. XXXX . v O., trvale bytom V. XXXX/XX, O., t. č. ÚVV a ÚVTOS Bratislava,ponechal vo väzbe.II. Podľa § 72 ods. 1 písm. b) Tr. por. a § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosť obvineného Z. G. o prepustenie z väzby na slobodu zamietol. III. Podľa § 72 ods. 1 písm. b) Tr. por. a § 80 ods. 1 písm. c), ods. 2 Tr. por. väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvinenými P. P., T. T. a Z. G. nenahradil.Proti tomuto uzneseniu včas podali sťažnosti obvinení P. P., T. T. a Z. G.. Obvinený P. P. v sťažnosti podanej prostredníctvom obhajkyne namieta nezákonnosť dokazovania v prípravnom konaní, ktoré napriek tomu, že sa jedná o povinnú obhajobu bolo štyri

mesiace vykonávané bez toho, aby mu bol ustanovený obhajca. Pretože uznesenie o vznesení obvinenia mu nebolo doručené, nemohol sa vyhýbať trestnému stíhaniu. V Maďarsku bol len z dôvodu riešenia svojich pracovných povinností a napriek tomu, že jeho adresa bola polícii známa, žiadne predvolanie na adresu trvalého bydliska nedostal. Obava z pokračovania v trestnej činnosti nemôže byť daná pretože pätnásť rokov trestaný nebol a preto neexistuje konkrétna skutočnosť odôvodňujúca obavu z jeho konania uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. Navrhol preto, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie zrušil a prepustil ho z väzby na slobodu. Obvinení T. T. a Z. G. v písomných sťažnostiach podaných prostredníctvom obhajcov poukazujú na ustanovenie § 176 ods. 1, ods. 2 Tr. por. namietli nedostatočné odôvodnenie napadnutého uznesenia ako aj neprávne rozšírenie ich väzobných dôvodov v predchádzajúcich štádiách trestného stíhania. Upriamili pozornosť na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 12. júla 2017, sp. zn. 2 Tost 22/2017, ktorým síce ich sťažnosti ako nedôvodné zamietol, avšak dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. (tak ako ani sudca pre prípravné konanie) u nich nekonštatoval. Napriek tomu, že od zadržania neboli u nich zistené žiadne konkrétne skutočnosti odôvodňujúce obavu z konania uvedeného v § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. sudca pre prípravné konanie neskorším uznesením z 20. decembra 2017, sp. zn. 2 Tp/23/2017 tento dôvod väzby u nich ustálil. Podľa názoru obvinených rozširovať dôvody väzby o nový dôvod s poukazom na okolnosti, ktoré boli, resp. mali byť v trestnom konaní známe už skôr nie je možné. Ich skoršie neuplatnenie (z akýchkoľvek dôvodov) nemôže byť na ťarchu obvinených a nemožno pripustiť stav, aby obvinený stratil akúkoľvek istotu. Poukázali na to, že v rozpore s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva bola existencia tzv. útekovkej väzby de facto odôvodnená len hrozbou vysokého trestu napriek tomu, že neexistuje žiadna konkrétna skutočnosť odôvodňujúca riziko ich úteku. Napriek tomu, že im je známe, že existencia vád prípravného konania pri skúmaní dôvodov väzby nie je predmetom skúmania, ich závažnosť odôvodňujúcu postup podľa § 244 ods. 1 písm. h) Tr. por. by mal súd premietnuť aj do posúdenia primeranosti ich väzobného trestného stíhania. Vo vzťahu k výroku v bode III napadnutého uznesenia namietli jeho nezákonnosť upriamiac pozornosť na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 17. augusta 2017, sp. zn. 5T/1/2017 kedy pri trestnom stíhaní za viac obzvlášť závažných zločinov súd bez uvedenia akýchkoľvek výnimočných okolností prípadu rozhodol o nahradení väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka a zároveň nariadil kontrolu technickým prostriedkom - zariadením na určenie polohy kontrolovanej osoby podľa zák. č. 78/2015 Z. z. a to aj napriek nesúhlasu obžalovaného s nahradením väzby. Aj keď zastávajú názor, že dôvody väzby nie sú u nich dané, vyslovili súhlas aj s nahradením väzby náhradnými inštitútmi väzby pretože táto má negatívny dopad na ich rodiny, najmä na ich maloleté dcéry. Navrhli preto, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie zrušil a prepustil ich z väzby na slobodu, eventuálne túto nahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka. Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podaných sťažností preskúmal v rozsahu § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovatelia podali sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosti podali osoby na to oprávnené, v zákonom stanovenej lehote a sťažnosti obvinených T. T. a Z. G. sú čiastočne dôvodné a sťažnosť obvineného P. P. dôvodná nie je. Z obsahu predloženého spisu najvyšší súd zistil, že prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podal dňa 23. februára 2018 pod sp. zn. VII/1 Gv 110/17/1000-117 obžalobu na obvinených P. P., T. T. a Z. G. pre obzvlášť závažný zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., v časti štádia pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., ktorý mali spáchať tak že P. P., T. T. a Z. G. si od presne nezisteného času, najneskôr od mája 2017, na presne nezistenom mieste zadovážili falšované bankovky v nominálnej hodnote 500,- Eur, najmenej v sume 51.500,- Eur, pričom dňa 14. júna 2017 v nákupnom centre P. na O. Y.. XX v G. T. T., Z. G. a P. P. predali formou predstieraného prevodu agentovi - príslušníkovi Policajného zboru, 1 ks falošnej bankovky v nominálnej hodnote 500,- Eur so sériovým číslom K. ako vzorku za sumu 270,- Eur s tým, že sa zároveň dohodli na ďalšom predaji falšovaných bankoviek pre agenta v celkovom počte 1.000 ks v nominálnej hodnote 500,- Eur, v celkovej sume 500.000,- Eur za nákupnú cenu v hodnote 50 percent z celkovej finančnej hodnoty, následne dňa 18. 06. 2017 na čerpacej stanici Slovnaft V Rimavskej Sobote T. T. a P. P. predali formou predstieraného prevodu agentovi - príslušníkovi Policajného zboru, 1 ks falošnej bankovky v nominálnej hodnote 500,- Eur so sériovým číslom K. ako vzorku za sumu 280,- Eur a dňa 28. júna 2017 v Rusovciach v hoteli A. na Z. X/A T. T. predal formou tretieho predstieraného prevodu

agentovi - príslušníkovi Policajného zboru 101 ks falošných bankoviek nominálnej hodnoty 500,- Eur, v celkovej hodnote 50.500,- Eur, za kúpnu cenu 25.000,- Eur ako časť z vopred dohodnutého množstva 1.000 500-eurových bankoviek, pričom uvedené bankovky prevzal v motorovom vozidle od Z. G., a následne boli falošné bankovky zaistené a skúmané Národnou bankou Slovenska so záverom, že ide o falzifikáty so stupňom kvality „2“ - nebezpečný falzifikát a falzifikáty svojou kvalitou a vzhľadom môžu byť za nepriaznivých podmienok pre prijímateľa zameniteľné za pravú bankovku. Prvostupňový súd rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovvej časti napadnutého uznesenia po tom, ako podľa § 238 ods. 1 Tr. por. podanú obžalobu najskôr prezrel a zistil, že bola podaná na obžalovaných v lehote uvedenej v § 76 ods. 2 Tr. por. a v súvislosti s väzbou obvinených zistil nasledovné skutočnosti. Obvinení T. T. a Z. G. boli do väzby vzatí uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu pracovisko Banská Bystrica z 01. júla 2017, sp. zn. 2Tp/23/2017, obvinený Z. G. aj v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 12. júla 2017, sp. zn. 2Tost 22/2017 z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. s tým, že lehota väzby obvineným začala plynúť 28. júna 2017 od 13:40 hod. Obvinený P. P. bol vzatý do väzby uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu pracovisko Banská Bystrica z 25. októbra 2017 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 07. novembra 2017, sp. zn. 6Tost 37/2017 z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a), písm. c) Tr. por. s tým, že lehota väzby obvinenému začala plynúť 25. októbra 2017 o 10:00 hod. Ďalším uznesením z 20. decembra 2017, sp. zn. 2Tp 23/2017 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. januára 2018, sp. zn. 4Tost 1/2018 sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu pracovisko Banská Bystrica zamietol žiadosti obvinených T. T. a Z. G. o prepustenie z väzby na slobodu a ich dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. zmenil na dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a), písm. c) Tr. por. a väzbu obvinených nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka. Napokon uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu pracovisko Banská Bystrica zo 04. januára 2018, sp. zn. 2Tp 23/2017 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. januára 2018, sp. zn. 4 Tost 2/2018 bola lehota trvania väzby u obvinených T. T. a Z. G. predĺžená do 28. marca 2018 so súčasným nenahradením ich väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka. Následne riadiac sa ustanoveniami § 238 ods. 3 Tr. por., § 301 Tr. por. 304 ods. 2 Tr. por., § 76 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. por., § 76 ods. 6 písm. c) Tr. por., § 79 ods. 3 Tr. por., čl. 17 ods. 2 vetou prvou Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len ústavy), ods. 5, čl. 5 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. d), písm. e), písm. f) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len dohovor), rozhodnutiami Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len ústavného súdu) I. ÚS 165/02, II. ÚS 55/98, I. ÚS 177/03, III. ÚS 7/00, I. ÚS 115/07, § 76 ods. 5 Tr. por., čl. 17 ods. 2, ods. 5 ústavy a čl. 5 ods. 1 dohovoru, rozhodnutiami ústavného súdu I. ÚS 6/02, I. ÚS 204/05, III. ÚS 271/06, I. ÚS115/07, čl. 5 ods. 1 dohovoru, § 76 ods. 5 Tr. por. a § 71 ods. 1 písm. a), písm. b) a písm. c) Tr. por., § 238 ods. 3 Tr. por., § 79 ods. 2 Tr. por. a vykonaní neverejného zasadnutia na ktorom obvinených vypočul a na podklade spisového materiálu špecializovaný trestný súd dospel k záveru, že od posledného rozhodnutia o väzbe u obvinených nenastali žiadne nové okolnosti odôvodňujúce záver o zmene alebo zániku dôvodov ich väzby. Zároveň vo vzťahu k námietkam obvinených voči vyšetrovaniu posudzovanej veci vyslovil, že ak dospeje k záveru, že ich námietky sú závažné, resp. neodstrániteľné, bude o nich rozhodovať na prípadnom verejnom alebo neverejnom zasadnutí. Uviedol, že podľa ustálenej judikatúry však ani námietky obvinených odôvodňujúce postup podľa § 244 ods. 1 písm. h) Tr. por. nemajú vplyv na zánik dôvodov ich väzby. Konštatoval, že rozhodovanie o väzbe podľa § 238 ods. 3 Tr. por. je prednostné a urýchlené a vo veci okolnosti prípadu neumožnili, aby súd súčasne rozhodol podľa § 244 Tr. por. Následne poukázal na materiálnu stránku väzby spočívajúcu v dôvodnosti podozrenia, že skutok pre ktorý sa vedie trestné stíhanie sa stal, má znaky trestného činu a pretrváva dôvodné podozrenie, že ho mali spáchať obvinení konštatujúc, že súčasné štádium trestného stíhania (prechod do fázy súdneho konania po podaní obžaloby) neznamena uznanie viny, ale umožňuje súdu o tom rozhodovať, ak podozrenie vedúce k vzneseniu obvinenia nebolo vyvrátené v prípravnom konaní. K ďalším materiálnym podmienkam väzby a to jej samotným dôvodom u obvinených poukázal na predchádzajúce rozhodnutia najvyššieho súdu s tým, že v celom rozsahu na ne odkazuje. Napokon odôvodňujúc výroky v bodoch II. a III. napadnutého rozhodnutia uviedol, že len obvinený Z. G. na neverejnom zasadnutí požiadal o prepustenie z väzby na slobodu a pri existencii dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a), písm. c) Tr. por. a trestného stíhania za obzvlášť závažný zločin ani u jedného z obvinených nezistil výnimočné

okolnosti prípadu, ktoré by odôvodňovali použitie náhradného inštitútu väzby vo forme dohľadu probačného a mediačného úradníka nad obvinenými. Úvahy prvostupňového súdu, že dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. u obvinených T. T. a Z. G. trvá nezmenene aj naďalej sú nesprávne. Ako už v predchádzajúcej časti tohto rozhodnutia najvyšší súd uviedol, obvinení boli vzatí do väzby z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. Až v neskoršom štádiu trestného stíhania sudca pre prípravné konanie prvostupňového súdu napriek tomu, že rozhodoval len na podklade žiadostí týchto obvinených o prepustenie z väzby na slobodu a postupe prokurátora podľa § 79 ods. 3 Tr. por., ktorý pri postúpení žiadosti obvinených o prepustenie z väzby na slobodu ktorej nevyhovet vo svojom stanovisku výslovne uviedol, že má za to, že dôvody väzby voči obvineným Z. G. a T. T. v intenciách ako boli vymedzené v rozhodnutiach súdov o vzatí obvinených do väzby, naďalej trvajú v nezmenenom rozsahu (č. l. 133) a na verejnom zasadnutí 20. decembra 2017 na písomnom stanovisku zotrval (č. l. 143) rozhodol tak, že dôvody väzby u obvinených zmenil z § 71 ods. 1 písm. b), písm. c) na § 71 ods. 1 písm. a) a písm. c) Tr. por. Napriek skôr uvedenému a jasnému stanovisku prokurátora vo svojom rozhodnutí uviedol, že pokiaľ ide o zmenu dôvodov väzby sa stotožnil so stanoviskom prokurátora. Navyše vo svojom rozhodnutí argumentoval tým, že aj keď u obvinených žiadne „útekové konanie“ dokumentované nebolo, dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. u obvinených spočíva aj v tom, že z kontextu situácie možno naozaj vyvodit' záver, že riziko odsúdenia na relatívne vysoký trest odňatia slobody v tomto prípade môže byť dôvodom na to, aby svoje doteraz nadobudnuté kontakty s distribúciou falšovaných bankoviek naozaj vo veľkom množstve využili i na to, aby hľadali u týchto osôb ochranu a to aj formou útoku. Úvahu o skutočnostiach zakladajúcich pretrvávajúce dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. u obvinených T. T. a Z. G. je potrebné ako hypotetickú a ničím nepreukázanú domnienku odmietnuť. Inak ako takúto nemožno hodnotiť konštatovanie, že aj keď u obvinených žiadne „útekové konanie“ dokumentované nebolo, dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. u obvinených spočíva aj v tom, že z kontextu situácie možno naozaj vyvodit' záver, že riziko odsúdenia na relatívne vysoký trest odňatia slobody v tomto prípade môže byť dôvodom na to, aby svoje doteraz nadobudnuté kontakty s distribúciou falšovaných bankoviek naozaj vo veľkom množstve využili i na to, aby hľadali u týchto osôb ochranu a to aj formou útoku. Nie je možné na jednej strane formálne citovať ustanovenie § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por., a v skutočnosti sa ním dôsledne neriadiť, pretože ak z konania obvinených alebo ďalších konkrétnych skutočností nevyplýva dôvodná obava, že ujdú alebo sa budú skrývať, aby sa tak vyhli trestnému stíhaniu alebo trestu a z obsahu spisu je zrejme, že ich totožnosť bolo možné ihneď zistiť a majú stále bydlisko na druhej strane len s odkazom na hrozbu vysokým trestom a na ich bližšie nekonkretizované kontakty nemožno ustáliť u nich aj tento dôvod väzby. Hoci je pravdou, že za trestný čin pre ktorý sú obvinení trestne stíhaní zákon ustanovuje trest odňatia slobody dvanásť až dvadsať rokov, z ustálenej judikatúry vyplýva, že samotná hrozba vysokým trestom bez existencie ďalšej konkrétnej skutočnosti odôvodňujúcej obavu z konania obvineného uvedeného v § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. sama o sebe tento väzobný dôvod nezakladá. Už len navyše a vo všeobecnosti k tomuto dôvodu väzby u menovaných obvinených najvyšší súd poznamenáva, že problematikou žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu a skúmania dôvodov jeho väzby sa zaoberalo trestnoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré na svojom zasadnutí 12. decembra 2011 prijalo judikát č. 117/2012. Z jeho obsahu vyplýva, že pri rozhodovaní o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu sa povinnosť sudcu pre prípravné konanie v zmysle § 79 ods. 2 Tr. por. skúmať, či dôvody väzby trvajú alebo či sa zmenili, obmedzuje v podstate len na skúmanie existencie už daných väzobných dôvodov. Z toho vyplýva, že prokurátor, v prípade, že nevyhovie žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu, sa nemôže v rámci tohto svojho negatívneho stanoviska a návrhu na rozhodnutie v zmysle § 79 ods. 3 účinne domáhať zmeny v podobe rozšírenia už existujúcich väzobných dôvodov. Táto skutočnosť u však nebráni v tom, aby podľa § 79 ods. 2 vety druhej Tr. por. podal samostatný návrh na zmenu dôvodov väzby, ak práve v danom čase (napr. v súvislosti s preskúmaním žiadosti podanej obvineným) dospel k záveru, že u obvineného sa dôvod (dôvody) väzby zmenil. Pokiaľ ide o dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a), písm. c) Tr. por., ktoré u obvineného P. P. trvajú nezmenene aj v súčasnom štádiu trestného stíhania najvyšší súd poukazuje na svoje rozhodnutie zo 07. novembra 2017, sp. zn. 6 Tost 37/2017 v ktorom podrobne vysvetlil svoje úvahy na podklade ktorých dospel k záverom odôvodňujúcim existenciu týchto dôvodov väzby. Rovnako tak poukazuje aj na odôvodnenie rozhodnutia z 15. januára 2018, sp. zn. 4Tost 1/2018 vo vzťahu k pretrvávaniu dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. u

obvinených T. T. a Z. G., čo bol zároveň aj dôvod, pre ktorý zamietol žiadosť obvineného Z. G. o prepustenie z väzby na slobodu. Z týchto dôvodov preto najvyšší súd len stručne zrekapituluje skutočnosti na podklade ktorých dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. písm. a), písm. c) u obvineného P. P. a podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. u obvinených T. T. a Z. G. trvajú aj v súčasnom štádiu trestného stíhania. Z príkazu na zatknutie a Európskeho zatýkacieho rozkazu vydaných na obvineného P. P. sudcom pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu pracovisko Banská Bystrica je zrejmé, že obvinený sa nezdržoval v mieste naposledy známeho pobytu, má pobyt bezdomovca a od partnerky obvineného ani jeho rodinných príslušníkov neboli zistené žiadne relevantné informácie o jeho pobyte a jeho prítomnosť sa podarilo zabezpečiť až na základe vydaného Európskeho zatýkacieho rozkazu. Z obsahu doposiaľ vykonaného dokazovania vyplýva aj dôvodná obava, že trestná činnosť pre ktorú je obvinený stíhaný mala byť páchaná plánovite, organizovane a po dlhšiu dobu s úmyslom získať z nej finančný prospech a preto aj naďalej trvá dôvodná obava, že v trestnej činnosti bude obvinený na slobode pokračovať. Z odpisu z registra trestov obvineného je zistiteľné, že rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 14. júna 2011, sp. zn. 2T 11/00 bol obvinený uznaný vinným z trestných činov podľa § 221 ods. 1, § 235 ods. 1, § 202 ods. 1, § 235 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov na výkon ktorého bol zaradený do tretej nápravno-výchovnej skupiny. Rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica z 09. októbra 2006, sp. zn. 4 Pp 149/06 bol podmienene prepustený a bola mu uložená skúšobná doba päť rokov. Osvedčil sa 03. februára 2012. Z obsahu vykonaného dokazovania najmä prepisov obrazovo - zvukových záznamov vyplýva dôvodné podozrenie, že zabezpečenie distribúcie falzifikátov bankoviek v posudzovanej veci nebolo prvým prípadom nezákonnej činnosti obvinených, ale skúsenosti s takouto činnosťou boli prezentované aj v komunikácii s agentom. Samotný predaj falzifikátov agentovi mal byť uskutočnený trikrát a bol dohodnutý aj ďalší predaj z čoho plynie záver, že v danom prípade nemalo ísť len o jednorazovú záležitosť. Ako už najvyšší súd vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí uvádzal obvinení T. T. a Z. G. boli zadržaní ihneď po predaji falzifikátov agentovi a preto nemali už možnosť odovzdať získané finančné prostriedky osobe, ktorá im falšované bankovky poskytovala, teda na ich strane vznikol dlh odôvodňujúci obavu, že v obdobnej alebo rovnakej činnosti budú s ohľadom naň, ale i za účelom ďalšieho zabezpečovania príjmov pokračovať. Dôvodnosť obavy zvyšuje aj fakt, že obaja obvinení v minulosti spoločne podnikali v oblasti kamiónovej dopravy, pred vzatím do väzby realizovali ďalšie spoločné aktivity a majú spoločné kontakty. Pri rozpornosti jednotlivých výpovedí obvineného T. T. a s ohľadom na obsah prepisov nie je vylúčený ďalší záver o tom, že zdroj poskytujúci falšované bankovky, prípadne iný takýto kontakt pozná aj obvinený G., ktorý by túto skutočnosť mohol využiť. Pokiaľ ide o sťažnostnú námietku obvineného P. P., že štyri mesiace bolo dokazovanie v prípravnom konaní vykonávané nezákonným spôsobom (uznesenie o vznesení obvinenia z 29. júna 2017 bolo obvinenému doručené a obhajkyňa mu bola ustanovená až 25. októbra 2017, po tom ako bol zadržaný a bol k dispozícii orgánom činným v trestnom konaní) najvyšší súd uvádza, že v priebehu tejto doby síce boli vykonané výsluchy spoluobvinených avšak títo buď vypovedať odmietli alebo účasť obvineného P. P. na spáchanom skutku minimalizovali. Okrem nich bolo vykonané aj znalecké dokazovanie a bol vypočutý agent. Tento však bol vypočutý aj po zadržaní obvineného a o tomto úkone bola upovedomená obhajkyňa obvineného, ktorá sa ho však nezúčastnila. K sťažnostným námietkam obvinených T. T. a Z. G. okrem tých, ktoré sa týkajú dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) s ktorými sa najvyšší súd vysporiadal v predchádzajúcej časti tohto rozhodnutia na stranách 7, 8 a 9 najvyšší súd uvádza, že bude úlohou prvostupňového súdu v ďalších štádiách trestného stíhania a zákonom vymedzených prípadoch a v prípade podania riadneho opravného prostriedku aj najvyššieho súdu pri rozhodovaní o tejto otázke skúmať či dôvody väzby u obvinených trvajú aj naďalej, či sa zmenili alebo či už pominuli. Pokiaľ ide o nahradenie väzby obvinených tzv. náhradnými inštitútmi väzby najvyšší súd uvádza, že na týchto bola podaná obžaloba pre obzvlášť závažný zločin pri ktorých je možné ich aplikácia podľa § 80 ods. 2 Tr. por. len v prípade ak to odôvodňujú výnimočné okolnosti prípadu. Prvostupňový súd a ani najvyšší súd takéto okolnosti v posudzovanom prípade ani u jedného z obvinených nezistil a napokon na tieto vo svojich sťažnostiach nepoukázali ani samotní obvinení. Pokiaľ obvinení T. T. a Z. G. argumentovali rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 17. augusta 2017, sp. zn. 2Tost/28/2017 je potrebné uviesť, že o tomto na podklade včas podaných riadnych opravných prostriedkov oprávnených osôb rozhodoval najvyšší súd uznesením z 12. septembra 2017, sp. zn. 2Tost/28/2017. Ten v odôvodnení svojho rozhodnutia veľmi podrobne

vysvetlil svoje úvahy na podklade ktorých a vo vzťahu ku ktorému obžalovanému zistil okolnosti prípadu, ktoré posúdil ako výnimočné a preto v danom prípade v súlade so zákonom umožnili aplikáciu náhradných inštitútov väzby. Pretože obvinení sú trestne stíhaní pre obzvlášť závažný úmyselný trestný čin a v posudzovanom prípade najvyšší súd u obvinených žiadne výnimočné okolnosti prípadu nezistil, väzbu obvinených dohľadom probačného a mediačného úradníka nenahradil. Výrok v bode I napadnutého uznesenia sa týkal spoločne všetkých troch obvinených a ich sťažnosti sa týkali jeho všetkých výrokov preto najvyšší súd najvyšší súd riadiac sa ustanovením § 194 ods. 2 Tr. por. napadnuté uznesenie zrušil v celom rozsahu a riadiac a skôr uvedenými úvahami sám rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.